

1896-01-21

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Wilhelmine Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Rosenvænget

Arkivplacering:

Mappe 17 nr. 35

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Rosenvangen 21-1-1896

Kjære Pastor! Hvordan mon Du har
det, jeg tænker hyggeligt og roligt, og Du
må ikke lovere sig mig at skrive til
mig, Viggo kommer nok snart til byen,
og så får jeg at vide hvordan Du har
det. Her vil jeg ikke sige at det er roligt,
både har jeg så meget at tage vare på
med det ene og det andet, så jeg ogsaa agter
er for korte, eller der er for få af dem
i måneden, og nu ser der ud til at blive
en stor badelid i kunstnervordenen i anled-
ning af at den Fris udstilling har opnået
at ordne sin egen udstilling i Stockholm
som en underafdeling af den danske.

Jeg gad nok vide hvordan det vil lade,
men vi får det vel tid nok at vide.

Den 15te februar. Ja nu har Viggo været her
og han siger Du lad til at befinde sig
vel derude, og det er da rimeligt nok jo

200
sæd snart et sted, og Viggo læser jo for Eder
om aftenen, det er hyggeligt. Vi har ogsaa
fæst samlet lidt sammen paa os saa vi
virkelig får læst lidt de fleste aftenes naar
pigerne har arbejdet fra hånden. Vi er
lige færdige med "Dyrene Reim", den har I
nok ogsaa hørt for, den er nydelig.

Ellers er der jeg navnlig begravet i Udbog-
tegninger, og Viggo gav mig en god hån-
drevning i det lidt han sagde om dem.

Det er jo saa interessant at syde med, men
saa utålentligt og mangfoldigt saa det er
lige ved at gaa over grænsen. Imidlertid
synes jeg dog, at jo længere jeg kommer
ind i arbejdet jo bedre kommer jeg
ogsaa ud af det. Som Fader sagde "Kom
blot rigtig ind: det, saa kommer De nok
ud af det. Forleden var vi ude paa Thor-
valdemosej for at høre til Prinsens fader som
ligger, men han har det dog bedre end vi troede.

Det er kardiologi og besværlighed med at synte
maden og sålunt og nogen bedring ved sig
væske om du ender at mærke. Vi kørte
ud i drokke, dels på grund af at jeg især var
nogen forkiølet men også fordi det er så
tungt for Agnete at gå i dette overfart.
Hjemand bærer hen dog sine ben og spor-
vogn. Vor gamle pige Valborg kommer
her i denne tid og hjælper Agnete med en
mængde syning, og hun får nok meget fra
hånden og ligger arbejdet meget for Agnete.
Sommetider omflænges hun tæt af børnene,
som vil have hende til at fortælle eventyr,
jeg kommer til at tænke på gamle dage da
lille Line, som syede for Moder fortælle
eventyr for Niels og mig, om "Chalands
Kænspejle" og "Bjergmanden". Det kniber
næsten at holde tankerne sammen, for John
Thomas skifter og læser sine bøger højt i ørene
på mig, de andre har vi da nu fået på vejs

til sengen. Hos Kottens har jeg ikke været
de sidste dage og da heller ikke hos Nielsen,
men de var Agnete over idag med småpigerne
for at tabte for en uydelig lille kjole
af grønt tøj som Ingelof havde syet til
Georgia. Thorolf Pedersen havde da glemt
af sine dekorationer, var der noget galt
ved dem var det da nok mærket at de
var for gode, så folk så for meget på
dem og for lidt på skuespillerne. Det er
dog både en fejl til den rigtige ord, og
ikke at Lasse Thorolf til last, det er tidens
krav, den forlanger så meget af det uden-
oms. Jeg gad vide om der skulde komme nogen
reaktion på det område. Forledent år blev
der nok spillet en symbolistisk komedie på
et af teatrene, den foregik nok bag flør, men
det var vist nærmest at gjort for meget ud
af det på en anden måde.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 17 Nr. 35

x står der med andre ord i *Polstikken*.